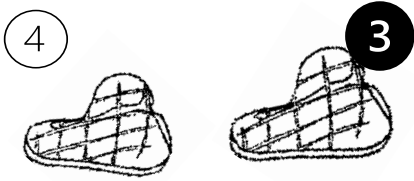
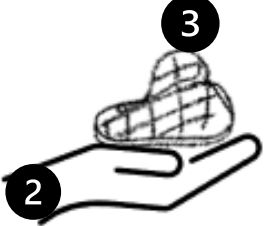

המעלה התשיעית: אם נטמאת אחת מידיו מטביל שתיהן שהיד מטמא את חברתה לקדש / דף כד.

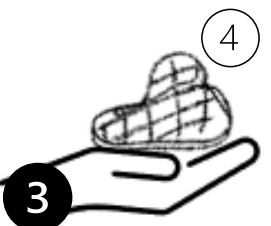

א. רב שיזבי: יד מטמאה את חברתה לקודש - רק בחיבורין.

שלא בחיבורין - לא מטמאת		מטמאת בחיבורין
		
לא גזרו במקרה שהיד הטהורה נגעה בטמאה, ואח"כ נגעה בקודש. במקרה זה הקודש נשאר טהור.		בחיבורין שנו: הדין במשנה ש"יד מטמאת חברתה לקודש", שייך רק במקרה שהיד הטמאה נוגעת ביד שאוחזת בשר קודש. במקרה זה גזרו שהבשר נטמא.

קושיית אביי ממחלוקת רבי ורבי יוסי. נושא המחלוקת: יד יבשה מטמאת/פוסלת את חברתה לקודש.

		
		דעת רבי

לדעת התנאים, מתי היד הטהורה פוסלת/מטמאת את הקודש?
א. שלא בחיבורין. מובן מדוע עסקו ביד יבשה. אין כל חידוש בכך שיד רטובה מטמאת*. יש חידוש בכך שיד יבשה בדרגת 'שני לטומאה' עושה את חברתה 'שני/שלישי לטומאה', בגלל מעלת הקודש.
ב. בחיבורין. לא מובן מדוע עסקו דווקא ביד יבשה. הרי אין בכך חידוש גדול יותר מיד רטובה שמטמאת! החשש הוא שהיד הטמאה תיגע בקודש והיא מטמאת אותו גם כשהיא יבשה.
מסקנת הקושיה: מוכח מדברי תנאים, שיד מטמאת את חברתה לקודש גם כשלא בחיבורין.

	
	דעת רבי יוסי

<p>*יד טמאה רטובה - מטמאת את חברתה: 'שני לטומאה' עושה 'שני לטומאה' בעזרת משקין. כיצד? היד טמאה בדרגת 'שני לטומאה'. מטמאת את המים שעליה לדרגת 'ראשון לטומאה'. מים אלו מטמאים את היד הטהורה לדרגת 'שני לטומאה'.</p>	
---	---

ב. יד מטמאת חברתה לקודש - משמעות התקנה / מחלוקת ריש לקיש ורבי יוחנן / דף כד.

	הסבר	איזו יד נטמאת	
<p>לשון המשנה: "אם נטמאת אחת מידי... בקודש מטביל שתיהן, שהיד מטמא את חברתה לקודש".</p> <p>בקודש מטביל שתיהן - השנייה נטמאת מן הראשונה באדם עצמו.</p> <p>שהיד מטמא את חברתה לקודש - גם יד חברו נטמאת מן היד הטמאה.</p>	<p>תקנו שהיד הטמאה מטמאת ע"י מגע. לכן, כל יד שנוגעת ביד הטמאה - מקבלת טומאה.</p> <p>היד הטמאה - 'שני לטומאה', עושה את חברתה 'שלישי לטומאה'. היד השנייה פוסלת קודש אך לא מטמאת אותו.</p>	<p>ידו הטהורה נטמאת וגם יד חברו</p>	<p>רבי יוחנן</p>
<p>חזר בו ריש לקיש והודה לדברי רבי יוחנן</p>	<p>טעם התקנה: שמא ישכח מהי היד הטמאה ויחשוב שהטמאה היא ידו הטהורה. לכן קבעו חכמים שידו הטהורה נחשבת טמאה כמו היד הטמאה בעצמה, גם בלי מגע ביד הטמאה.</p>	<p>רק ידו הטהורה נטמאת, ולא יד חברו</p>	<p>ריש לקיש</p>

דעת רבי יוחנן וריש לקיש שונה מדעתו של רב שיזבי!

לפי רב שיזבי היד השנייה כלל לא נטמאת מן הטהורה. לכתחילה צריך להטביל את שתי הידיים לפני מגע בקודש. ובדיעבד אם לא הטביל ואח"כ נגע בקודש רק בידו הטהורה - הקודש לא נטמא! המילים במשנה "שהיד מטמא את חברתה לקודש" מלמדות שאם נוגע בקודש בחיבורין (כשהיד הטמאה נוגעת ביד הטהורה בעודה נוגעת בקודש) - רק אז הקודש נטמא.

לפי רבי יוחנן וריש לקיש היד מטמא את חברתה לקודש גם שלא בחיבורין. לכן, המילים הללו בסיפא של המשנה באו ללמד דין אחר - שהיד מטמאת בפועל גם את יד חברו והיא נעשית **שלישי לטומאה**.

ג. באותה היד - לפסול את הקודש אבל לא לטמאו / מחלוקת תנאים / דף כד:

דחייה	הקבלה - אפשרות א'	מסכת ידיים	
<p>המשנה בחגיגה סוברת שגזרו מעלה זו בקודש. יתכן שגזרו כפי דעת רבי יהושע (יד מטמאת חברתה לקודש, ולא רק פוסלת).</p> <p>מניין לרבי יוחנן ולריש לקיש לומר שיד פוסלת ולא מטמאת?</p>	<p>רבי יהושע חולק על המשנה במסכת חגיגה</p>	<p>יד מטמא חברתה לקודש לעשותה 'שני לטומאה' כמותה</p>	<p>רבי יהושע</p>
<p>אין שני עושה שני ולכן היד הטהורה כלל לא נטמאת. חכמים חולקים על המשנה בחגיגה ולדעתם כלל לא גזרו מעלה זו בקודש.</p>	<p>אין שני עושה שני - אלא עושה שלישי, כדברי רבי יוחנן וריש לקיש בהסברת משנתנו. חכמים = משנה בחגיגה.</p>	<p>ידיים - 'שני לטומאה' אין שני עושה שני</p>	<p>חכמים</p>

	הקבלה למחלוקת תנאים - אפשרות ב'	
מקביל לדעת רבי יהושע	יד נגובה מטמא את חברתה לטמא בקודש	רבי
מקביל לדעת רבי יוחנן וריש לקיש	(באותה יד שנגעה ביד הטמאה), לפסול אבל לא לטמא.	רבי יוסי